

kunde maaske være tvivlsomt, om i det hele det foreliggende Forslag fra Udvalget er et Ændringsforslag til det fremsatte Lovforslag, om man ikke maa sige, at dette Forslag er et helt nyt Lovforslag. Det forekommer mig nemlig, at naar Ændringsforslaget laver om baade paa Lovforslagets Titel og paa dets Indhold, maa det siges i Virkeligheden at være et nyt Lovforslag, og da vil denne Behandling være en første Behandling. Men saa vil der være Haab om, at Trykkeriet kan blive færdig inden tredie Behandling med disse Tryksager, som vi skal have til Oplysning, inden vi tager Stilling til denne Sag. Men saa maa jeg tilstaa, at jeg ikke forstaa, hvorfor Sagen er sat paa Dagsordenen i Dag, og der ikke er ventet til en af de nærmest følgende Dage. Saa stærk Hast har denne Sag dog heller ikke, at vi ikke inden Afgørelsen skal kunne faa de Tryksager, som er nødvendige, for at vi kan tage Stilling til Sagen. Da det nu saaledes er oplyst, at vi er ved tredie Behandling, henstiller jeg, at vi standser denne Sags Behandling, hvis Udvalget tillader det, og atter henviser Lovforslaget til Behandling i Finansudvalget, saa kan der maaske, inden vi slutter, komme nogenlunde Orden i denne Affære.

Med Hensyn til Sagens Realitet vil jeg tillade mig at sige, at jeg kan erklære mig enig med Justitsministeren angaaende den Ordning, der er blevet truffet. Det er i Dag nøjagtig 1 Aar, siden den kgl. Resolution udkom, i Kraft af hvilken den Ordning er truffet, som vi kender fra Anmærkningerne til det oprindelige Lovforslag, og hvorved der blev givet nærmere Regler for, hvorledes Konsul Birchs Stilling skal være. Jeg anser ikke den Ordning, der blev truffet, for at være ideel — det antager jeg, at Ministeren heller ikke gør —, og for saa vidt det hele er en Forsøgsordning, er det dog ret mærkeligt, at man, ligesom Forsøget er ved at begynde, til Dels omstøder denne Forsøgsordning. Der er ikke rigtig god Mening deri. Det er meget rigtigt, som det blev nævnt af den ærede Ordfører, at man kunde nære nogen Frygt for, at Lederen af denne Virksomhed skulde blive, om jeg saa maa sige, for paagaende af Hensyn til den Maade, hvorpaa han lønnes med Procenter. Men jeg er dog noget i Tvivl om, hvorvidt ikke dette Forslag, hvis der overhovedet kan være nogen Fare i saa Henseende, vil medføre en endnu større Paagaenhed. Thi medens Lederen tidligere blev lønnet med 10 pCt., skal han

nu lønnes med en fast Gage paa 5,000 Kr. og 1½ pCt. Det kunde være rart at faa oplyst, hvorledes Udvalget er kommet til dette mærkelige Tal, 1½ pCt., om der ligger noget til Grund derfor, eller om det er rent Træf, at man har sagt 1½ pCt. og ikke noget som helst andet Tal. Det har et underligt Præg af det rent tilfældige, men, som sagt, hvis de 10 pCt. kan bibringe Frygt for Paagaenhed, forekommer det mig, at Paagaenheden let vil blive større ved 1½ pCt. Jeg anser derfor ikke dette Forslag for at være en Forbedring af Ministeriets Lovforslag, hvilket jeg, som jeg tillod mig at sige ved første Behandling, anser for et daarligt Lovforslag.

Jeg gad egentlig vide, om der er noget Medlem i dette Ting, der forstaa, at en Lovgivning paa dette Omraade i Øjeblikket er nødvendig, naar man ikke vil gøre Arbejdslederen til fastlønnet Embedsmand og ikke give ham Tantieme. Det er i Virkeligheden saaledes, at Arbejdslederen lønnes procentvis. Den store Energi, han har udfoldet ved denne Virksomhed, har medført, at Tilgangen af Arbejde og Begæring om at faa Arbejde udført er vokset saa stærkt, at han ikke personlig kan overkomme det mere, hvorfor han ogsaa har tilbudt at ville betale en Kontorchef, en Ordning, der ikke er tiltalende. Jeg mener, at naar Lederen skal lønne denne Mand, skal denne ogsaa sortere under Lederen og ikke under Staten. Hvorfor ordner man ikke det saa simpelt, at man giver Lederen Lov til at antage en Mand, som han selv lønner, og som han kan afskedige, naar den paagældende ikke fyldestgør de Fordringer, Lederen maa stille. Det er jo udelukkende Lederen, som denne Kontorchef maa være undergivet. Justitsministeren eller andre høje Embedsmænd i Justitsministeriet kan daarligt gribe ind overfor denne Kontorchef, som helt og holdent har sit Arbejde henlagt under den kommitterede. Jeg anser vedblivende Lovgivning her for at være overflødig, og jeg lægger igen Fingerne paa disse forskellige Momenter, der er fremme i denne Sag, og henstiller, naar der virkelig, som af den ærede Ordfører er sagt, skal gives os interessante og omhyggelige Oplysninger, at vi da faar disse, og at Sagen igen behandles af Finansudvalget, inden vi tager endelig Stilling.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at ved denne Sags i sin Tid paabegyndte anden Behandling blev det fore-